

Carta a...

Un relat de: [Trossets del que penso](#)

Bona nit cosa dolça.

T'estava esperant.

La vida ja no és la mateixa
sense els teus instants.

Obro cada dia la finestra
pensant on avui seràs.

I t'imagino dibuixada
sota l'aigua de la pluja,
al carrer vestit de gent,
al cinema,

a la plaça,
amb els teus llavis vermells.

Al meu llit arraulida
buscant el meu recer
buscant els meus braços
per donar-te calor etern.

Bona nit cosa dolça.

Aquí és on comença
ja ha sentir-se quelcom més.

On la pell ja és fina
i miro les hores del rellotge
esperant vagin passant
fins que arribi el moment just
en el que potser,
sols potser, en serem amants.

On et toco l'ànima
plena de sentiment
i compleixo el requisit
per obrir-te la camisa
i la deixis caure sobre el llit.

Bona nit cosa dolça.

La valentia es va acabant
conforme arriba l'hora
en que tinc els teus instants.

El diré hola com sempre.

Que bonica estàs.

Com t'ha anat el dia
i els teus moments com van.

Mes quan tu,
com sempre em diràs

bona nit cosa dolça
la llengua és glaçarà

i no podrà dir,
el que el cor no pot callar.

Per això avui he decidit
escriure una carta a...